

—'Αλλά !

—'Υπαγε !

'Εξήλθε κλονούμενος, καὶ ὡς ἄνθρωπος οὐχὶ μὲ σώας τὰς φρένας.

—'Αδελφέ ! εἶπεν ὁ φίλος, σκληρότατον ἦτο τὸ κτύπημα !

—Καὶ ἀποτελεσματικόν, εὐελπίζομαι. Ἦ δὲν γνωρίζω τὸν υἱόν μου, ἢ οὐδέποτε θέλει ἐγγίσει παιγνίochαρτα.

—'Αλλὰ νομίζω ὅτι ἐδιορθώθητε καὶ ὑμεῖς ἐπίσης !

—'Ολιγωτέραν ἀνάγκην διορθώσεως ἔχω ἐγὼ ἢ ὑμεῖς, φίλε μου.

—Πάλιν ἐγὼ ; ἀνέκραξεν. Ἐ ! ἀπὸ τί θέλετε νὰ διορθωθῶ ; τὸ παράδειγμά σας δὲν μὲ δικαιοῖ ἑκατοντάκις ;

—Οὐχί ! Μόνον ἐπ' ἐμοῦ ῥίπτει τὸ ἄδικον, ἐπανάλαβον μετ' αὐστηρᾶς θλίψεως. Μὴ χάριν τῶν σφαλμάτων μας ἀποκρύπτωμεν τὴν ἀλήθειαν ! Ὡθσα εἰς τὰ ἔσχατα μίαν ὕγιᾶ ἀρχήν, καὶ δικαίως ἐτιμωρήθην. Ὁ υἱός μου ἔπραξε πρᾶξιν ἀξιόμειπτον, καὶ σκληροτάτη ἦτο ἡ ποινὴ του. Οὐχ ἥσσαν αἱ ἀρχαί μου δὲν παύουσιν οὕσαι καλαί, ὅσον αἱ ἡμέτεραι ὀλέθριαι. Ἡ ἀσύνητος ἐλευθεριότης μου ἔληξεν εἰς τὴν ἀπώλειαν χρημάτων, τῆς τιμῆς μὴ ῥίψο κυνδινευθείσης, ἐνῶ ἡ ἡμετέρα γλίσχρος αὐστηρότης δύναται νὰ παρασύρῃ τὸν υἱόν σας.

—Εἰς τί ;

—Πλέον ἢ εἰς ἀδυναμίαν ! Δὲν δὲμιλῶ μόνον περὶ τοκογλύφων πρὸς οὓς τὸν παραδίδετε, περὶ ἐργασιῶν θαναύσων εἰς ἃς τὸν καταδικάζετε, περὶ ἀνταρτικῶν καὶ ὀργίλων αἰσθημάτων δι' ὧν ποτίζετε τὴν ψυχὴν του. Δὲν δὲμιλῶ ἐπίσης περὶ τῶν σκικιῶν καὶ ἀποτροπαίων ἐκείνων ἐπιθυμιῶν, δι' ἃς, κατὰ τὴν τρομερὰν τοῦ Μολιέρου ἔκφρασιν. « Δι' ἃς οἱ υἱοὶ μετρώσι τὰς ἡμέρας τῶν πατέρων. » —Καρπὸς πικροτέρους ἔτι δύνανται νὰ γεννήσωσιν ἀρχαὶ οἶαι αἱ ἡμετέραι. Ἀναπολήσκατε τὸ παράδειγμα τοῦ στρατηγοῦ R.

—Ὅποιον παράδειγμα ;

—Ὡς ὑμεῖς, ὁ στρατηγὸς ἀπεπειθεῖτο

εἰς τὸν υἱόν του ὅ,τι ἡδύνατο, καὶ κατ' ἐμὲ, ὅ,τι ὤφειλε νὰ τῷ χορηγῇ. Ἡμέραν τινὰ τὸν συνέλαβε τὴν χεῖρα ἔχοντα εἰς τὸ ταμεῖον του.

—Τί ; τὸν ἔκλεπτεν ὁ υἱός του ;

—Μάλιστα

—Καὶ δὲν τὸν ἐφόνευτεν ;

Οὐχί ! εἰς τὰ μυθιστορήματα μόνον φονεῖ ὁ πατὴρ τὸν ἔνοχον υἱόν του. Δὲν τὸν φονεῖ, ἀλλ' ἀποθνήσκει ὑπ' αἰσχύνης. Σκέψασθε γενικώτερον.

(ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Δ. Δ. Κ.

ΙΟΠΗ

Εἰς πεντήχοντα πέντε χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλήμ, κεῖται ἡ πόλις Ἰόπη, ἡ ἀρχαία τῶν Ἰουδαίων Ἰάφα, ὠκοδομημένη ἐν εἰδὲ ἀμφιθεάτρου καὶ ἐπιβλεπομένη ὑπὸ τῆς κατερειπωμένης αὐτῆς ἀκροπόλεως. Ἡ πόλις αὕτη κέκτηται ἀπειρα τουρκικὰ τεμένη καὶ τρία μοναστήρια.

Ἡ ἀγ. ρὰ αὐτῆς παρέχει ὅψιν ὅλων πενιχράν. Αἱ ὁδοὶ εἰσι στεναὶ καὶ ἀκαθαρτοί, ὥστε εἰς πολλὰς αὐτῶν ὑποχρεοῦται τις ν' ἀναρριχᾶται. Τὰ πέριξ ὅμως κατ' ἀντίθεσιν διὰ τῶν ἀπειραρίθμων κήπων καταφύτων ὑπὸ δένδρων καρποφόρων οἷον λεμονεῶν, πορτοκαλλεῶν, βερυκοκκεῶν κλπ. παρὸς σιάζουσι θέν θελκτικοτάτην.

Ἡ εἰσὸδος τοῦ λιμένος δὲν ἔχει εὐχάριστον τὴν ὅψιν. Προκυμαία ἐξ ὀγκυδῶν βράχων ἀποτελουμένη, ἐπικείται τῆς θαλάσσης, εἰς πλέον τοῦ ἐνὸς χιλιομέτρου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Δύο δὲ ἔχει πλωτμοὺς πορθμοὺς τὸ πρόχωμα τοῦτο. Καὶ ἐν μὲν γαλήνῃ τὰ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια ἀγκυροβολοῦσιν εἰς δύο χιλιομέτρων ἀπόστα-

σιν ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐν τρικυμῇ ὁμως, πνέοντος σφοδροῦ ἀνέμου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, δὲν ἀποπειρῶνται ποσῶς τοῦτο, ἀλλὰ διευθύνονται κατ' ἀνάγκην εἰς Βαρυττόν. Ἐὰν ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ἐκτὸς τῶν ἐμπορευμάτων μέλλουσι ν' ἀποβιθασθῶσι καὶ ἐπιβάται, σμῆνος λεμβούχων Ἀράβων περιστοιχίζουσι τὸ ἀτμόπλοιον ἅμα τῇ ἀγκυρεβολήσῃ, μετὰ κραυγῶν δὲ καὶ πατάγου εἰς ἐρχόμενο. προσφέρονται τοῖς ταξιδιώταις.

Τὸ νῦν ἐνεργούμενον ἐν Ἰόπῃ ἐμπόριον εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντον· συνίσταται δ' ἰδίως εἰς τὰ ἐξ Αἰγύπτου κομιζόμενα, σῖτον, ὀρύζιον καὶ λινόν, προσέτι δ' εἰς ἔλαιον, πορτοκάλια καὶ σάπωνα, ἅτινα εἰσὶν ἡ τροφή, οὕτως εἶπεῖν, τοῦ τόπου τούτου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος, ἡ Ἰόπη ἦν τὸ κέντρον τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐνθάδε ἐπεβίβασθη ὁ Ἰωνᾶς· αὐτόθι δὲ ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀνέστησε τὴν χήραν Θαβίλχ. Συγγραφεῖς δὲ τινες ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐνταῦθα ἡ Ἀνδρομέδα, θυγάτηρ τοῦ Κηφῆως, βασιλέως τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Κασσιοπείας ἐκτεθεῖσα, κατὰ τὸν χρησμὸν τοῦ μαντείου τοῦ Ἀμμωνος, εἰς ὄραν τοῦ θαλασσίου τέρατος, τὸ ὁποῖον ὁ Ποσειδῶν εἶχε στείλῃ κατὰ τῆς χώρας τῆς, ἀπηλλάγη διὰ τοῦ Περσέως φονεύσαντος τὸ θηρίον καὶ λαβόντος αὐτὴν εἰς γυναῖκα ἐξ ἧς ἐγέννησε διάφορα τέκνα.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀρχαιότητος, κατὰ τὸν μεσαιῶνα, καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἡ Ἰόπη ὑπῆρξε τὸ θέατρον σπουδαίων πολιτικῶν συμβάντων. Κυριευθεῖσα καὶ ἐπανακτηθεῖσα ἐναλλάξ παρὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Ἀσυρίων, ἐπυρπολήθη βραδύτερον ὑπὸ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου. Ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Κέστιος κατέστρεψεν αὐτὴν· μόλις δὲ ἀνεγερθεῖσαν ἐκ τῶν ἐρείπων τῆς κατεστῆμωσεν αὐτὴν ὁ Βεσπασιανός. Κατὰ τὸν Ζ' αἰῶνα κατελήφθη ὑπὸ τῶν Σαρραζινῶν, κατὰ δὲ τὸν ΙΒ'. οἱ σταυροφόροι κυριεύσαν-

τες αὐτὴν δι' ἐφόδου, κατέστησαν κομητείαν δωρηθεῖσαν τῷ Γωθιῇ δὲ Βριέν (Gauthier de Brienne).

Βραδύτερον ἀκόμη, ἡ Ἰόπη περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν καλιφῶν τῆς Αἰγύπτου ἀλλ' ἀφῆρθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἀπὸ τοῦδε κυρίως χρονολογεῖται ἡ πραγματικὴ κατὰπτωσις τῆς πόλεως ταύτης ἀπείρους μεταβολὰς διελθούσης καὶ ὑποβληθείσης χωρὶς νὰ ὑποκύψῃ εἰς τισαύτας καταστροφάς.

Μεθ' ὅλην τὴν λυσσώδη ἀντίστασιν ἣν συνήντησε παρ' αὐτῇ ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης, ἐκυριεύσατο αὐτῆς κατὸ τὸ 1799. Δὲν ἐπέπρωτο ὁμως νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἡ Ἰόπη εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, καθ' ὅτι, ὀλίγον ἔπειτα, ἡ πανώλης ἡνάγκασεν αὐτὸν νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ.

Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1837 ἐπιτυμβᾶς ἐν Ἰόπῃ φοβερὸς σεισμὸς κατέστρεψε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς πόλεως ταύτης, 13,000 κάτοικοι τῆς ὁποίας ἀπωλέσθησαν. Ὁ σημερινὸς ὁμως αὐτῆς πλυθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 6,000 ψυχῶν· σύγκειται δ' ἐκ Τούρκων, χριστιανῶν καθολικῶν, Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων.

Κατὰ τὸ 1840 οἱ Ἀγγλοὶ ἀφῆρσαν τὴν Ἰόπην ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου ὅπως ἀποδώσωσιν αὐτὴν τῇ Τουρίᾳ, ἥτις καὶ κατέχει αὐτὴν μέχρι σήμερον.

Ἀπαντες σχεδὸν οἱ εἰς Ἱερουσαλὴμ μεταβαίνοντες προσκυνηταὶ διέρχονται διὰ τῆς Ἰόπης, ἣν θεωροῦσιν τὸν συνήθη τόπον τῆς συνεντεύξεως αὐτῶν. Διαβαίνουνσι δὲ ἔριπποι ὁδοὶ μακρὰν καὶ ἐπίπονον, δύο μόνον σταθμοὺς ἔχουσιν. Ἐσχάτως ἐγένετο λόγος περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἰόπης εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵσως δὲ δὲν θὰ παρέλθῃ πολλὸς χρόνος καὶ θὰ ἴδωμεν τοὺς σιδηροδρομικοὺς τροχοὺς διατέμνοντας τὰς ἀνωμάλους δὲ μεγαλοπρεπεῖς ἀπεράντους ἐκτάσεις τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἔζησεν ὁ θεὸς ἡμῶν Σωτὴρ, καὶ ὅπου

ἔχισε τὸ πανάχραντον αὐτοῦ αἷμα εἰς ἀντάλλαγμα τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ν. Σ.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Ὁ σταυρὸς ἐπὶ τὴν εἰς τῶν θεμελιωδῶν τύπων παντός ἐπὶ τῆς γῆς σχήματος. Ἐν ἅπασιν τοῖς βασιλείαις τῆς φύσεως καὶ ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ οὕτως ἐπεκράτησε πάντοτε, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ μυριοτρόπως κατέδειξεν. Οἱ ἔθνη οἱ ἐν αὐτῷ διέγνωσαν τὸ κράτος τῶν θεῶν τῶν, οἱ δὲ Προφῆται πολλὰ περὶ αὐτοῦ προήγγειλαν. Οἱ Ἀραβες ἠξίουσαν ποτὲ, ὅτι ἡ πρώτη ἐπιφάνεια ἐν σχήματι σταυροῦ διεγράφη, ὅτι τὸ σχῆμα τοῦτο προσέκυψεν ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀστέρων συγκρατοῦν ἐν ἑαυτῷ ἅπασαν τὴν ὄργανι κήν καὶ πνευματικὴν τῆς φύσεως δύναμιν. — ὅτι τὸ σύμπαν, ἀποτελοῦν ἄνω καὶ κάτω κόσμον, ὑπὸ τοῦ μέσου κόσμου διασχιζομένους, ἐκτίσθη κατὰ τὸ σχῆμα ἐκεῖνο, ἅπασαι δὲ αἱ ἐγκόσμοι χῶραι ἐν σταυρῷ ἐπίσης διετέθησαν. Ὁ σταυρὸς ἀπετέλει ἱερόγλυφον παρ' Αἰγυπτίοις ἐμφαίνον τὴν μέλλουσαν ζωὴν ὡς ἐκ τούτου ἅπαντες οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐκράτουν τοῦτον ἐν χερσίν.

Καὶ αὕτη ἡ Σίβυλλα πολλὰ περὶ τοῦ συμβόλου τούτου προήγγειλεν ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐξεκόνισε τοῦτο διὰ τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὄψεως. Παντοῦ ἐν τῇ φύσει ὁ σταυρὸς ἐπιφαίνεται· τὰ δένδρα βλαστάνουσι κατὰ τὸ σχῆμα αὐτοῦ, τὰ ἐν τῷ ἀέρι ἱπτάμενα ὄρνεα τὸν σταυρὸν διὰ τῶν ἀναπεπταμένων πτερύγων σχηματίζουσι· καὶ αὕτη ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν τύπον τοῦτον διπλασθή. Ὅταν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οὗτος βαδίξῃ, καὶ ἐν τοῖς ὕδασι πλέῃ, τὸ σημεῖον τοῦτο πάντοτε ποιεῖ κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον τὴν γῆν διὰ τοῦ ἀρότρου ἀνασκάπτει· ὅταν δ' ἐπὶ τοῦ πελάγους ἰστιοπορῇ, οἱ ἱστοὶ καὶ τὰ

ἱστία συνέχονται κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο, καθ' ὃ χαράσσεται καὶ ὁ τῆς νηὸς ὁλκός. Ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἤγειρον τὰ τρώπαιά των, ἐν τῷ σχήματι τούτῳ τὰ ὅπλα ἐξ αὐτῶν ἀνῆρτων· ἐν αὐτῷ δὲ ὁ δεόμενος ἀνατίθησι τὴν προσφοράν του εἰς τὸ τῆς λατρείας του ἀντικείμενον. Τέλος ὁ σταυρὸς ἐστὶ τὸ σημεῖον, δι' οὗ ἡ αἰδὸς νίκη ἐνικήθη, καὶ τὸ αἰδιον ἀνετέθη ἀνάθημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ νέα Πλάσις ἐδημιουργήθη, καὶ περὶ ἧς ἡ νέα ἐποχὴ στρέφεται.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Ἡ φιλαργυρία εἶναι τὸ ἀφρονέστερον τῶν παθῶν· τὰ μὲν ἄλλα πάθη ὑπάρχουσι χάριν διασκέδασεως, αὕτη δὲ μὲ ταλαιπωρίαν· καὶ ἔλλειψιν διατρέφεται. Ἡ ἡλικία, ἐνῷ τὰ μὲν ἄλλα ἐλαττώματα καταπραΰνη, αὐτὴν ἐπαυξάνει ὅσον ὁ θάνατος πλησιάζει, τοσοῦτοι ὁ φιλάργυρος μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου διαφυλάττει τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐγκλείων πᾶν αὐτοῦ ἐλαττώμα ἐντὸς τοῦ χρηματοκιβωτίου του, ζῇ ἐν υποφίαις καὶ παλμοῖς, φοβεῖται τοὺς κλέπτας, τὰς χρεωκοπίας, τὰς πυρκαϊὰς, καὶ τὴν πενίαν. Ὅποια ζωὴ! δικαίως ὑπὸ τῶν Λατίνων ὁ φιλάργυρος καλεῖται πένης, miser.

Φιλάργυρός τις ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου εὗρισκόμενος, ἀνοίξας τοὺς χαλαροὺς ὀφθαλμούς του, εἶδε λαμπράδα ἀμυδρῶς καιομένην, καὶ μὲ τὴν ὑστάτην πνοὴν ἦτις τῷ ἀπέμενε, ἔσβεσε τὸ φῶς ἐκεῖνο καὶ ἐξέπνευσε.

Ἄλλος τις γράφων, χάριν οἰκονομίας μελάνης οὐδέποτε μετεχειρίζετο ὑποδιαστολὰς, λαμβάνων δὲ μέτρον δι' ἐνδύματα, ἠναγκάζετο νὰ διακρατῇ τὴν ἀναπνοὴν του ὥπως τὴν γαστέρα ἀποκαταστήσῃ μικροτέραν καὶ οὕτως ἐξοδεύσῃ ὀλιγώτερον ὕψασμα.